

Epilog aneb

Jak se Oberstleutnant Krejzar vracel domů ze společenské akce

Oberstleutnant Krejzar nastoupil do vlaku v zastávce Praha Dejvice (sám tento vlak přezdívá názvem své obce tzv. Hostivická střela). Lehce zmožen turistickým výletem našeho spolku (pár pivíček přeci nemůže oberstleutnanta unavit) se těšil, až vystoupí na Hauptbahnhof Hostivice a vyrazí k domácímu krbu. Co žid nechtěl, rytmický tlukot vlaku v širých ruzyňských lánech našeho hrdinu uspal. Když vlak zastavil v Hauptbahnhof Hostivice, oberstleutnanta probudil 6. smysl vytvořený účastí v bitvě u Hebronu. Svůdným krokem námořníka dokráčel ke dveřím vlaku a mačkaje tlačítko doufal v jejich otevření, jak je zvyklý každý den při jízdě do práce. Bohužel, tlačítko otvírání nefungovalo a vlak se rozjel ze stanice. Z fatálního omylu našeho oberstleutnanta vyvedl průvodčí, který nařkl našeho hrdinu, že když neumí chlastat, tak ať nechlastá a potom bude mačkat správné tlačítko u dveří, kudy se vystupuje na perón. To neměl dělat, tolik antisionistických výrazů neuslyšíte ani na sjezdu Hammásu. Náš hrdina také přikázal vlak okamžitě, ale okamžitě zastavit. Když modrý panáček v hodnosti frajtra neuposlechl, náš hrdina chtěl vzít situaci do svých rukou a zastavit vlak. Bohudíky od dob cesty Švejka na frontu se brzda záchranná změnila z tahací na tlačítko v zasklené krabičce, kterou náš dezorientovaný hrdina ne a ne trefit. V dalších pokusech mu bylo zabráněno nádražáckým frajtre. Ten si vyslechl znovu smršť nadávek, jejichž hlavní motem byl opět žid a jeho vyhlazení z planety, samo že nějaký orgán tam také proběhl. Na další stanici zvané Jeneč byl náš hrdina odejit z vlaku a vyrazil směrem na východ do Hostivic. Hlavní záchytné body v noci nepotřeboval, protože tuto cestu zvídá 3,4 km nešel poprvé. Důvody předešlých cest z Jenče do Hostivic nám nejsou známy, ale nebudeme asi daleko od pravdy, že se moc neliší..

Zapsáno dne 28. 06. 2010

Vyhotovil: Milda Šejkspír Kondr